

antaget Mandflab tilstede ombord inden en vis Tids Forløb blive staaende. Denne Forpligtelse har været optagen i Instruxen af 1752, men har hidtil saagodtsom ingen Anvendelse faaet, og vi tro, det er meget upraktisk at lade en Kontormand have en Forpligtelse, som han ikke kan opfylde. Forslaget under Nr. 11, der gaar ud paa en forandret Affattelse af §. 7, behøver vist neppe nogen nærmere Forklaring, og det Samme gjælder Forslaget under Nr. 13. At §§ 8, 9, og 10, maa udgaa, naar Forslaget under Nr. 1 vedtages, ville ærede Medlemmer se er en Selvfølge. Forslaget under Nr. 18 gaar ud paa at forandre Tidspunktet for Lovens Strafftræden fra 1ste April til 1ste Juli, og det var jo ønskeligt, om dette Tidspunkt kunde holdes, og derhos foreslaas til samme Tid ogsaa Medlæggelse af Vaterkontumbedet i Helsingør, idet man har forment, at det ikke var rigtigt at lade Forpligtelsen til at erlægge den paagjældende Afgift bestaa i Helsingør, naar den ikke længere bestod noget andet Sted i Riget. Den ubetydelige Udgift, det kan foranledige, at vedkommende Vaterfont, der er en ældre Mand, sættes paa Pension til den Tid, har ikke nogen Betydning for Flertallet ligeoverfor selve Sagen. Jeg har med disse Bemærkninger motiveret Flertallets Forslag. Vel har den meget ærede Formand kun nævnt, at Vedtagelsen af adskillige af vore Forslag maa betragtes som en ligefrem Følge af Vedtagelsen af Forslaget under Nr. 1, men uagtet det for andre af vore Forslags Vedkommende ikke kan siges at være en ligefrem Følge efter deres Ordlyd, saa anser Flertallet det dog for en Selvfølge, at de efter deres hele Indhold hænge saaledes sammen med Forslaget under Nr. 1, at de ikke vel kunne forkastes, naar dette vedtages.

Jeg har endnu, inden jeg slutter, at henviser til Slutningen af Udvalgets Betænkning, hvor man vil finde omhandlet Spørgsmaalet om Gebyrerne for Affattelsen, Undersøgelsen og Paategnelsen af Ektsbemandingslisterne. De Spørgsmaal, Lovforslaget omhandler, angaa jo, som jeg har sagt, de to Aftykker: Kontrabøger og Forhyringskontrakter, og hvad dermed staar i Forbindelse, og hvorledes de

Forhold, der vedrøre dette, bedst kunne ordnes i Fremtiden. Men desforuden bestaar Forpligtelsen til at skaffe Folkelister tilveie og lade disse paategne osv., og det kan man ikke i denne Lov vel røre ved, fordi det er et Spørgsmaal, der henhører under Justitsministeriet. Spørgsmaalet om Gebyrerne i Anledning af denne Forpligtelse har imidlertid i de senere Aar af og til været omhandlet her i Thinget, og det er ikke blot i de senere Aar, at det har været bragt frem, idet man vil se, at det allerede ved Omordningen af Udskrivningsvæsenet i 1851 blev omtalt og i alt Fald tilbøielig forudsat, at Taxterne vilde blive nedsatte. Udvalget har nu med megen Meddehøvelse faaet en Del Oplysninger fra Justitsministeriet om denne Sag, og man har herefter rettet den Opfordring, til den meget agtede Justitsminister, at han i næste Samling vilde forelægge Rigsdagen et Lovforslag om det Spørgsmaal. Udvalget har i den Anledning konfereret med den meget agtede Justitsminister, og han har lovet, at han vilde tage Spørgsmaalet under Overveielse, uden at han dog kunde sige os, hvortil hans Overveielse vilde føre. Det er et Svar, som Udvalget er vel tilfreds med, idet det ikke har kunnet vente noget Andet paa Sagens nuværende Standpunkt. Jeg skal kun med Hensyn til Sagen selv gjøre opmærksom paa, at Bestemmelserne om dette Forhold ere overordentlig spredte, saaledes at selv de nærmeste Vedkommende ofte ikke vide, hvad der er gjældende Regel i saa Henseende, og hvad der ikke er det. Jeg skal belyse dette Forhold med et ganske nyt Exempel, idet jeg iøvrigt har flere paa Haanden. Der er nemlig igaar blevet mig tilstillet fra Frederikshavn Meddelelser om en Sag, som blandt mange andre, kan tjene til en Forklaring af Udvalgets Udtalelser om dette Punkt. En Ektsfører vilde afmønstre en eneste Mand af sin Besætning — Roffen —, og da han kom med sin Ektsbemandingsliste maatte han for den Forretning betale 1 Rd. 46 St. Ekstet var mellem 60 og 70 Læster. Han mente, ikke, at være forpligtet til at erlægge denne Udgift og skrev derfor til Udskrivningschefen i det Distrikt, hvor han hørte hjemme, ligesom